

РЕШЕНИЕ

№ 2356

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 17.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11547** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството по делото е образувано по жалба на "Роники" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за управление [населено място] [улица], представлявано от управителя Й. Г. В. против ревизионен акт /РА/ Р-22221020007349-091-001/28.06.2021 г. на органи по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с решение № 1321/25.08.2021 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /"ОДОП"/ - С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения за корпоративен данък по данъчни периоди както следва: за 2015г.-1265,75 лв. и за 2016г.-1630,81 лв. ведно със съответните лихви за забава, в общ размер на 4 272,17лв.

Жалбоподателят релевира незаконосъобразност на издадения РА. Счита за неправилен изводът на ревизиращия екип за липса на документална обосноваване на извършените от дружеството разходи за гориво въпреки представените обяснения, че жалбоподателят е собственик и управител на дружеството от 29.01.2016г., не разполага със счетоводни документи за 2015г. и не е получавал такава документация от предходния собственик, както и че през 2018г. е изгорял офиса на счетоводната къща, която обслужвала дружеството, при което са били унищожени документи. Моли за отмяна на оспорения административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез пълномощника си адв. Г. поддържа

жалбата, претендира разноски.

Ответникът в производството - директорът на дирекция "ОДОП" - София при ЦУ на НАП, се представлява от юриск. К., която излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020007349-020-001 от 01.12.2020 г., връчена по управителя на 11.12.2020 г., е възложено извършването на ревизия на „РОНИКИ“ ЕООД за установяване на корпоративен данък за периодите от 2015 г. до 2019 г. Първоначалната заповед е изменена със Заповед №Р-22221020007349-020-002 от 08.03.2021 г., връчена на управителя, като е определен краен срок за приключване на ревизията до 11.05.2021 г. Посочените заповеди са издадени от Г. М. В.-Н., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020007349-091-001/20.05.2021 г. връчен на управителя на 09.06.2021 г., срещу който по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение, прието за неоснователно в мотивите на акта.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020007349-091-001/28.06.2021 г., издаден от Г. М. В.-Н. – орган, възложил ревизията и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на управителя на 02.07.2021 г.

С оспорения РА на дружеството е установен допълнително корпоративен данък в общ размер на 2 896,56 лв. и лихви общо в размер на 1 375,61 лв. за 2015 г. и 2016 г., предмет на оспорване в настоящото производство.

С цел изясняване обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, в хода на ревизията са извършени редица процесуални действия, подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/№ Р-22221020007349-040-001/ 09.12.2020 г., с което са изискани документи и писмени обяснения относно отразените разходи в годишните декларации по чл. 92 от ЗКПО, търговска и счетоводна документация във връзка с дейността. Изискано е и да осигури достъп за проверка на документите в оригинал.

От ревизираното дружество не са представени изисканите документи. Представено е писмено обяснение от управителя, съгласно което до края на 2016 г. „РОНИКИ“ ЕООД е извършвало търговия с пакетирани храни, безалкохолни напитки и цигари в нает магазин от 20,00 кв. м., находящ се на адрес [населено място], [улица]. В края

на 2016 г. собствениците са продали магазина и дейността на дружеството е прекратена. Счетоводните документи са били предадени на счетоводителя, но в началото на 2017 г. в офиса му е възникнал пожар и същите са унищожени.

В хода на ревизията е извършен преглед на събрани доказателства в досъдебно производство №38/2020 г. по описа на СДВР, за което е съставен Протокол №1733483/11.03.21 г. При извършения преглед на доказателствата от досъдебното производство не са открити документи, относими към отчетените от дружеството разходи за ревизираните периоди.

Органите по приходите са изготвили и връчили Искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ до „СПИДИ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В отговор е представена информация, че ревизираното лице не е било клиент на посочените куриерски дружества.

Ревизиращият екип е установил, че за 2015 г. и 2016 г. от дружеството са подадени декларации по чл. 92 от ЗКПО. В ГДД за 2015 г. са декларирани приходи в общ размер на 12 657,46 лв., разходи в общ размер на 12 532,58 лв. и корпоративен данък за внасяне в размер на 12,49 лв., който не е внесен. В ГДД за 2016 г. са декларирани приходи в общ размер на 16 308,13 лв., разходи в общ размер на 16 405,45 лв. и данъчна загуба от 97,32 лв. За периодите от 2017 г. до 2019 г. дружеството не е извършвало дейност и не е подавало ГДД.

Органите по приходите са отбелязали, че в отговор на връченото ИПДПОЗЛ от ревизираното лице не са представени никакви счетоводни и търговски документи, и не е осигурен достъп за преглед на документите в оригинал, поради което по аргумент от 37, ал. 4 от ДОПК са приели, че изисканите документи не съществуват. Посочили са, че в подкрепа на даденото писмено обяснение от управителя, не са предоставени документи, издадени от компетентен орган за възникване на пожар в счетоводния офис на дружеството.

Предвид липсата на ангажирани първични счетоводни документи от ревизираното лице, е прието, че посочените разходи в декларациите по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. и 2016 г., съответно в размер на 12 532,58 лв. и 16 405,45 лв., не са документално доказани и на основание чл. 26, т. 2, чл. 10, ал. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО са увеличени декларираните финансови резултати и е установен допълнително корпоративен данък в размер на 1 265,75 лв. за 2015 г. и в размер на 1 630,81 лв. за 2016 г. и са определени лихви общо в размер на 1 375,61 лв.

След обжалване по административен ред е произнесено Решение № 1321/25.08.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, с което е прието, че от страна на жалбоподателя не са представени копия от фактурите, обективиращи направените от дружеството разходи за 2015 г. и 2016 г. В тази връзка решаващият орган счита, че основателно органите по приходите са се позовали на разпоредбата на чл. 37, ал. 4 от ДОПК, като са приели, че изисканите документи не съществуват. При административното обжалване отново не се ангажират доказателства, обосноваващи отчетените разходи, поради което законосъобразно с размера им е извършена

корекция на декларираните резултати в ГДД за 2015 г. и 2016 г.

Решаващият орган сочи, че в представените с жалбата доказателства /удостоверение на СДВР и писмо на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“/ липсва информация кои точно документи са унищожени вследствие на пожара. Не е представен договор за счетоводно обслужване на ревизираното дружество от „МЕДИС КОМЕРС“ ЕООД, придружен с документи за изплатено възнаграждение. Също така липсва доказателство за предаване на счетоводната документация на „МЕДИС КОМЕРС“ ЕООД. Следователно приема, че няма обективни данни, че при възникналия пожар в офиса на счетоводното дружество са погинали именно счетоводните документи на ревизираното лице.

Посочено е още, че в ЗКПО няма разпоредби, които да уреждат действията, които следва да извърши едно лице в случай на пожар. В чл. 112 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и чл. 58, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за данъка върху добавената стойност /ППЗДДС/ е посочено, че при изгубване, унищожаване или кражба на оригинала на документ регистрираното лице може да упражни своето право на приспадане на данъчен кредит, като уведоми за това ТД на НАП по регистрацията си и осигури фотокопии от екземпляра на издателя на документа, заверено от него с подпис и печат, което да съхранява в счетоводството си. В хода на ревизията и в производството по административно обжалване на акта не се представя уведомление до НАП за унищожаване на първичните документи, въз основа на които са отчетени спорните разходи. Ревизираното дружество не се е сдобило и със заверени копия на издадените му фактури от техния издател, с които може да докаже документалната обосновааност на разходите, отразени в ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. и 2016 г.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, органът е посочил, че ревизираното лице следва да докаже документалната обосновааност на отчетените разходи с първичен счетоводен документ, съставен според изискваният на чл. 6 от Закона за счетоводството /ЗСч/ и чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, като не може да черпи права, основавайки се на своето небрежно поведение да остави счетоводната документация на дружеството за 2015 г. у предишния управител

Жалбоподателят не може да черпи права, основавайки се на своето небрежно поведение да остави счетоводната документация на дружеството за 2015 г. у предишния управител. Прието е , че същият не е изпълнил с дължимата грижа на добрия търговец задължението си по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗСч за съхраняването на счетоводната документация. Съгласно визираната норма счетоводната информация се съхранява на хартиен и/или на технически носител в предприятието в следните срокове: 1. ведомости за заплати - 50 години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят; 2. счетоводни регистри и финансови отчети, включително документи за данъчен контрол, одит и последващи финансови инспекции - 10 години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят; 3. всички останали носители на счетоводна информация - три години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за

който се отнасят.

Предвид изложеното, директорът на Дирекцията „ОДОП“ при ЦУ на НАП е потвърдил РА като законосъобразен.

В хода на съдебното следствие беше допусната ССЕ, заключението на която не е оспорено от страните и същото се кредитира от съда, като обективно и съответстващо на събраните по делото доказателства. Съгласно същата от договор за покупко-продажба на дружествени дялове /стр.52/ е видно, че предходен собственик на дружеството е Р. Д., а от 29.01.2016г. – Й. В.. Е. С. е посочена като счетоводител на дружеството, от същата е представено писмо /стр.51/ за уведомяване на В., че офисът на "Медис Комерс" ЕООД , където се намират за обработване и съхранение счетоводните документи на „Роники“ ЕООД е напълно опожарен и цялата документация е унищожена. За пожара е издадено Удостоверение от МВР , ГД „Пожарна безопасност и защита на населението с рег. №764001-2412/30.11.2018г., както и удостоверение от СДВР, Шесто РУП за образуване на досъдебно производство.

Експертизата установява, че няма как да определи точния размер на разхода, предвид липсата на счетоводни записи по синтетични и аналитични сметки. Липсата на данни за първични счетоводни документи , както и заведена счетоводна отчетност пречат за формирането на изводи по поставените задачи. Единствените налични документи са тези, публикувани в АВ- ОПР, които са елементи от ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

Поради изложеното съдът споделя извода на органите по приходите, че е следвало да се положат усилия за снабдяване със заверени копия от първични счетоводни документи, изискване на документация от преходния собственик на дружеството, както и други действия, които биха могли поне частично да удостоверят направените разходи, в това число и уведомяване на ТД на НАП за унищожаване на първичните счетоводни документи. Вярно е, че дружеството не е извършвало дейност през 2017г. и 2018г., но това не освобождава неговия управител от изпълнение на задължения, свързани с данъчното законодателство, респективно предприемане на мерки по снабдяване с копия на първичните счетоводни документи. Не е спорно обстоятелството, че на 18.11.2018г. е възникнал пожар на адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] партер, посочен от Е. С. като офис на счетоводна кантора, стопанисвана от „Медис комерс“ ЕООД, както и че това събитие представлява обективен, независещ от волята на жалбоподателя факт, който е непредвидим, а последиците от него непреодолими. Спорно е обстоятелството дали и какви именно документи, касаещи дружеството „Роники“ ЕООД са се намирали там. В тази връзка е следвало жалбоподателят да положи усилия за установяването на тези обстоятелства, като представи поне част от първичните счетоводни документи, с които би могъл да се снабди, предвид известността на лицата, доставчици на стоките, с които е търгувал. Същият би могъл да представи и неприетата от него счетоводна документация от предходния собственик на дружеството, като в тази посока се споделят доводите на органа, че никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение, в случая липсата на активност за получаване на всички съпътстващи дейността на

закупеното дружество документи.

За да бъде един разход признат за данъчни цели дружеството следва да разполага с данъчен документ съгласно изискването на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО. Ревизираното дружество не се е сдобило и със заверени копия на издадените му фактури от техния издател, с които може да докаже документалната обосновааност на разходите, отразени в ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. и 2016 г.

При липса на първични счетоводни документи, които да обосновават сторените от дружеството разходи за процесните години, се потвърждава извода на ревизиращите за наличие на предпоставките за прилагане на чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

При този изход на спора, предвид направеното искане от страна на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че следва да осъди жалбоподателя да заплати разноски съобразно материалният интерес, който е 4272,17лв. / от които 2896,56лв главница и 1375,61 лихви за забава/ , поради което определя възнаграждение в размер на 727 лв. съгласно разпоредбата на чл. 7 ал.2 т.2 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Роники " ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за управление [населено място] [улица], представлявано от управителя Й. Г. В. против ревизионен акт /РА/ Р-22221020007349-091-001/28.06.2021 г. на органи по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 1321/25.08.2021 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /"ОДОП"/ - С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА " Роники " ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. В. да заплати на Дирекция ОДОП [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 727 лв./ седемстотин двадесет и седем лева/разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 160 ал.7 от ДОПК.

СЪДИЯ: